

Sygn. akt IV KO 58/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie **J. J.**

oskarżonej z art. 212 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w C.,

z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt IV K .../14,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w C. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy przeciwko J. J. oskarżonej o przestępstwo z art. 212 § 2 k.k. popełnione na szkodę sędziów tego Sądu – [...] – do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że za przekazaniem sprawy przemawia dobro wymiaru sprawiedliwości wyrażające się w konieczności wyeliminowania „możliwych w odbiorze społecznym subiektywnych odczuć o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wypada zaznaczyć, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 lutego 2014 r., II KO 5/14).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Skoro osobami pokrzywdzonymi w sprawie są sędziowie orzekający w sądzie właściwym miejscowo do jej rozpoznania, a oprócz nich w charakterze świadka ma być przesłuchany także składający zawiadomienie o przestępstwie Prezes tego Sądu, to zachodzą okoliczności, które niewątpliwie mogą powodować przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w tym sądzie. W tym względzie Sąd Najwyższy konsekwentnie przyjmuje bowiem, że „dobro wymiaru sprawiedliwości” w ujęciu art. 37 k.p.k., uzasadniające przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, zachodzi także wtedy, gdy osobą pokrzywdzoną w postępowaniu karnym jest sędzia orzekający w sądzie właściwym miejscowo (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 30 stycznia 2013 r., IV KO 102/12; z 25 listopada 2010 r., V KO 96/10).

Wobec powyższego troska o to, aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących między pracownikami organów wymiaru sprawiedliwości, uzasadnia przekazanie niniejszej sprawy innemu równorzędnemu sądowi rejonowemu.

Z tych przyczyn przekazano niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B., a więc tym samym także poza obszar właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w C..

kc